

[Arbejdsministeren]

mindst arbejdsgiverne har lagt meget stor vægt på, og som også de borgerlige partier i folketinget har lagt meget stor vægt på.

Der sker altså for disse mennesker en skærpelse af lovens hovedregel, hvorefter man har ret til dagpenge, hvis man har haft sammenlagt 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år og i øjeblikket inden for de sidste 4 år.

Denne særlige 130 dages regel gælder dog ikke, hvis ægtefællens selvstændige virksomhed er af meget ringe omfang, herunder landbrugsejendomme med under 15.000 kr. i grundværdi og en virksomhed, der giver en gennemsnitlig nettoindtægt på under 30 kr. om dagen.

Som det vil være bekendt, skete der en lempelse i 130 dages reglen i 1975 sammen med en række andre forbedringer af arbejdsløshedsforsikringsloven, idet man tidligere krævede, at disse 130 dage skulle ligge inden for kun 12 måneder mod altså nu 18 måneder.

Jeg er udmærket klar over, at der også efter denne lempelse i 130 dages reglen er tilfælde, hvor reglen kan give anledning til urimelige resultater. Den samme holdning er i øvrigt kommet til udtryk i besvarelser af spørgsmål tidligere stillet her i folketinget fra min forgængers side.

Spørgsmålet er da også blevet taget op i det udvalgsarbejde, der i øjeblikket foregår angående en række vigtige spørgsmål i arbejdsløshedsforsikringsloven mellem repræsentanter bl. a. for arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet, LO, Dansk Arbejdsgiverforening og Arbejdsløshedskassernes Samvirke.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi her i folketinget og i arbejdsministeriet afventer resultatet af dette udvalgsarbejde vedrørende 130 dages reglen, før vi går videre med spørgsmålet. Men jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at dette spørgsmål og en række andre spørgsmål er meget vigtige, og at befolkningen har krav på, at der hurtigt sker en løsning af, i hvert fald en afklaring af disse ting. Derfor er det min agt at søge behandlingen af dette spørgsmål og en række andre vigtige spørgsmål fremmet så meget som overhovedet muligt under udvalgsarbejdet.

Keld Andersen (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for det tilfald, der her blev givet om at fremskynde denne sag i det udvalg, som arbejder med bl. a. disse ting. Det, der i virkeligheden sker, som loven er i dag, er, at man diskriminerer en gruppe mennesker, som tilfældigvis er gift med en selverhvervende. Man kunne også sige, at man ud over at diskriminere dem i virkeligheden mistænkeliggør dem, fordi man jo indirekte med loven siger: du er gift med en, som har selvstændig erhvervsvirksomhed, og hvis du går hen og bliver arbejdsløs, vil du nok bare hjælpe den pågældende med at udføre hans erhverv. Jeg synes, der her er tale om en mistænkeliggørelse og en diskriminering af en række personer. Det kan vi ikke være tilfreds med, og derfor er jeg glad for, at ministeren vil se på spørgsmålet.

Vi kan jo altid diskutere arbejdsløshedsunderstøttelsens størrelse, og vi kan også diskutere arbejdsløshedsperiodens længde, men det er ikke det, dette spørgsmål angår, det kan vi gøre ved en anden lejlighed. Men når det er sådan, at vi har regler, mener jeg, at disse regler må gælde for alle; det kan ikke være rigtigt, at man diskriminerer en gruppe, blot fordi de pågældende er gift med selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg takker for ministerens tilsagn og håber, at vi må få et for alle parter tilfredsstillende resultat af dette udvalgsarbejde.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Andersen, at jeg tror, vores holdning til problemet er den samme. Jeg ville ønske, at hr. Keld Andersens holdning prægede samtlige borgerlige politikere, når de udtaler sig om kontrolproblemer i forbindelse med mennesker, der oppebærer arbejdsløshedsunderstøttelse. Men jeg tror også, at hr. Keld Andersen vil medgive mig og arbejdsmarkedets parter, at der er et særligt kontrolproblem i forbindelse med denne gruppe, et problem, som vi skal have løst under den ene eller den anden form, og vi afventer altså, hvad repræsentanterne for arbejdsgivere, løntagere og arbejdstagere vil sige om spørgsmålet, før vi kan komme med en endelig afklaring. Jeg har som hr. Keld Andersen også set en række tilfælde på uheldige virkninger af 130 dages reglen, som kan gøre, at vi i hvert fald må